

“Hier wordt echt naar je geluisterd.”

Laila (27) ontvluchtte haar ouderlijk huis. Via een omweg kwam ze terecht bij een buurtteam in Overvecht. Inmiddels heeft ze haar eigen woning, volgt ze een opleiding en motiveert ze als ervaringscoach ook anderen.

“Mijn begeleider bij het buurtteam is een soort veilige basis. Zo durf ik zelf steeds weer een nieuwe stap te zetten.”

“Zeven jaar geleden ben ik van huis weggevlucht. Of eigenlijk kun je beter zeggen: gevucht. Het was daar te onveilig voor mij. Ik had geen idee waar ik heen kon, dus klopte ik eerst aan bij mijn mentor op school. Via een maatschappelijk werker kwam ik in Meisjesstad terecht, een opvanghuis voor meisjes en vrouwen met kinderen. Het was

fijn om niet meer steeds op mijn hoede te hoeven zijn en om me eindelijk veilig te voelen; ik voelde hoe alle spanning van de tijd ervoor er ineens allemaal uit kwam.”

“Ik heb daarna op verschillende plekken gewoond. Via de Tussenvoorziening woonde ik een tijdje begeleid, maar omdat ik heel zelfredzaam ben en het fijn vind om mijn eigen boontjes te doppen kwam ik in aanmerking voor een eigen sociale huurwoning. Zo kwam ik terecht bij het buurtteam, want zij deden de begeleiding. Het klikte meteen heel goed met Nathalie, mijn begeleider. Ik weet nog dat ik voor het eerst in mijn huis ging kijken. Ze waren er aan het verbouwen, maar ik keek dwars door de rotzooi heen en zag het helemaal voor me: ik wilde lichte meubels en een lichte vloer. Wie wordt er nu vrolijk van donkere meubels? Ik was dolblij toen ik de sleutel kreeg.”

“De betrokkenheid voelt heel fijn.”

“Wat ik heel fijn vind aan het buurtteam in het algemeen en aan Nathalie in het bijzonder, is dat ze hier echt naar je luisteren. Dat is niet altijd het geval. Toen ik eenmaal mijn eigen huis had, ging ik ook weer dromen van studeren. Vroeger zeiden ze altijd dat ik goed was in masseren, dat ik ‘goede handen’ had. Dat heb ik altijd onthouden; ik wilde graag de opleiding tot sportmasseur volgen. Daar heeft Nathalie me bij geholpen, want ik had geen geld om de studiekosten te betalen. Nathalie heeft uitgezocht welke fondsen er waren en samen hebben we die aangeschreven. Ik was heel blij toen ik hoorde dat mijn aanvraag was gehonoreerd.”

“Afgelopen jaar kreeg ik een terugslag. Mijn familie had ontdekt waar ik woonde en kwam

ook bij me aan de deur. Daar heb ik veel stress van gehad. Nathalie was in die tijd een grote steun. Ik kon altijd bij haar terecht. Om weer op mijn oude gewicht te komen loop ik nu bij een diëtist en iedere keer als ik daar geweest ben, stuurt Nathalie een app’je: ‘En? Zijn we nog aangekomen?’ Die betrokkenheid voelt heel fijn.”

“Nu help ik mensen om net als ik weer grip op hun leven te krijgen.”

“Drie jaar geleden ging ik op zoek naar vrijwilligerswerk. Zo kwam ik terecht bij het project Doen en Laten waar ik me kon aanmelden als ervaringscoach in de wijk. Daarvoor heb ik een cursus gevolgd. Nu help ik mensen om net als ik weer grip op hun leven te krijgen. Ik vind het fijn om te merken dat ik daarin een soort voorbeeld kan zijn. Ik wil laten zien: kijk, ik kan dit, dus jij kunt het ook. Dat vind ik het mooie aan het buurtteam: ze lossen niet jouw probleem op, maar helpen jou je probleem zélf op te lossen. Daar word je uiteindelijk sterker van. Ik vind het fijn om te merken dat mijn positieve energie motiverend werkt. Het voelt goed om iets te kunnen betekenen voor andere mensen. Maar ik wil niet mijn hele leven in de zorgverlening blijven werken. Als ik volgend jaar klaar ben met de masseursopleiding wil ik fysiotherapie gaan studeren.” ■